

Ünnepeljen velünk idén is!

A Komáromi Zsidó Hitközség szeretettel vár minden kedves érdeklődőt vidám purimi ünnepségére

Figyelem, változás az időpontban!

A Komáromi Zsidó Hitközség Shalom klubja ezúton hív meg minden érdeklődőt következő összejövetelére, melyre **2016. március 6-án, vasárnap 11:00-kor** kerül sor a Menházban. **Vendégünkkel Zvi Aviner Vapni úrral, Izrael új pozsonyi nagykövetével** az aktuális helyzetről beszélgetünk. Ehavi számunkban közlünk egy a nagykövet úrral készített riportot is, melyet lapunk 4. oldalán olvashatnak. ■

Széder esti előzetes

A Komáromi Zsidó Hitközség idén is megrendezni hagyományos széder estéjét, melyre ezúttal **2016. április 21-én, pénteken (I. széder) 18:00-tól** kerül sor a Menházban Riszovannij Mihály vezetésével. A kóser vacsora ára 4 EUR. Az érdeklődők **2016. április 17-ig** jelentkezhetnek a kile@menhaz.sk címen vagy a 7731-224-es telefonszámon. ■

A Pressburger Klezmer Band koncertje Tatabányán

Tatabányán lépett fel 2016. február 16-án a Pressburger Klezmer Band együttes. A koncert az Erkel Ferenc Zeneiskola havonta egyszer sorra kerülő Jazz-szerda rendezvénysorozatának részeként valósult meg.

Lusztig Péter kezdeményezésére és támogatásával Paszternák Tamás szervezői segítségével hallgathatót a tatabányai közönség igazi, hagyományos klezmer muzsikát. A zenekarnak óriási sikere volt. A teltházas nézőtérre többször visszatapolták a művészeket. ■

PT

Purim

Komáromban

A Komáromi Zsidó Hitközség ezúton hív meg minden érdeklődőt purimi ünnepségére, melyre **2016. március 24-én, csütörtökön 15:30-kor** kerül sor a Menházban.

Amit kínálunk:

– Kardos Dániel és Szentkirályi György koncertje

– Megila olvasás és az ünnep története

– Ünnepi finomságok

– Meglepetés a gyermekeknek

A jelmezben érkezők ajándékot kapnak. Ünnepelje velünk egyik legvidámabb napunkat, ismerje meg Eszter történetét! ■

Purimi

vendégeink

Szentkirályi György és Kardos Dániel a magyarországi zsidó zene jeles képviselői.

Dani sokoldalú gitárművész, aki a Jeruzsálemi Rubin és a Liszt Ferenc Zeneakadémiák elvégzése óta több zsidó témájú film zeneszerzője is, jelenleg pedig a Scheiber Sándor iskola ének-zene és gitártanára/kórusvezetője, e mellett legalább 10 zenekar állandó gitárosa.

Gyurit többek közt a Tzomet és a Sabbathsong együttesek vezetőjeként és multiinstrumentalista virtuózként ismerhetjük,

Első szakmai találkozásuk még a 90-es évek közepén Izraelben volt, azóta gyakran zenélnek együtt.

Szentkirályi György: gitár, oud, buzuki, ének. Kardos Dániel: gitár, baszszusgitár. ■

Kardos Dániel

Nyertes pályázatok

A Szlovákiai Zsidó Hitközségek Központi Szövetsége idei pályázatainak a Menház felújításának folytatására, on-line oktatási és közösségépítő programjainkra kaptunk támogatást. Köszönjük! ■

Könyvadomány

Vadász Magda két doboz szlovák és magyar nyelvű zsidó tárgyú könyvet ajánlódott a Spitzer Béla Kiskönyvtárnak. Adományát nagyon szépen köszönjük, olvasóinkat továbbra is szeretettel várjuk! ■

Tagsági díj

Ezúton kérjük hitközségünk tagjait, hogy a 2016. évre esedékes tagsági díjat szíveskedjenek átutalással, csekken vagy a titkárságon befizetni. A díjak változatlanok: 10 EUR/fő, diákoknak, nyugdíjasoknak és munkanélkülieknek 4 EUR/fő. Adományait szívesen fogadjuk! ■

Kérjük a támogatását!

Kedves Olvasónk! Kérjük, lehetősége szerint támogassa a Komáromi Zsidó Hitközség programjait, a HH megjelenését, épületeink, temetőnk felújítását.

2008. január 1-től támogatását az alábbi bankszámlaszámokra küldheti (támogatás személyesen a KZSH titkárságán és csekken is lehetséges):

Belföldi átutalás Szlovákiából:

26384962/0900 – Slovenská sporiteľňa vagy
10103804/5200 – OTP Slovakia

Nemzetközi átutalás külföldről:

A KZSH címe: Židovská náboženská obec v Komárne, Eötvösa 15, 94501 Komárno, Slovakia

IBAN: SK0609000000000026384962 SWIFT: GIBASKBX

Bakunk címe: Slovenská sporiteľňa, Palatínova 33, 94501 Komárno vagy

IBAN: SK5252000000000010103804 SWIFT: OTPVSKBX

Bankunk címe: OTP Slovakia, Záhradnícka 10, 94501 Komárno

Köszönjük!

Magyarországi olvasóink figyelmébe: Kedves Olvasónk!

Kérjük, hogy az egyházaknak adható személyi jövedelemadója 1 százalékát a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége részére ajánlja fel a 0358-as technikai számon. A MAZSIHISZ rendszeresen támogatja a KZSH munkáját!

Külföldi olvasóink figyelmébe: Támogathat már Paypalon keresztül is!

A Komáromi Zsidó Hitközség megnyitotta Paypal számláját, adományait az alábbi címre küldhetik: help@menhaz.sk

Hitközségi Híradó (Spravodaj) – a Komáromi Zsidó Hitközség lapja (mesačník ŽNO v Komárne). Alapítva 5756-ban (1996), **főszerkesztő** – séfredaktor: Paszternák Tamás (tamas.paszternak@menhaz.sk), Paszternák András (andras.paszternak@menhaz.sk), **munkatársak** – spolupracovníci: Haas Judit, Mgr. Piczek Ferenc, **tördelőszerkesztő** – grafická úprava: Saláth Richárd, **olvasószerkesztő** – jazyková korektúra: Vadász Magda (Budapest), Paszternákné Kertész Zsuzsanna (Komárom), Katarína Potoková (Nitra), **nyomtatás** – tlač: Nec-arte Kft., Komárom, a **KZSH címe** – adresa ŽNO: Židovská náboženská obec, Eötvösa 15, 945 01 Komárno, Slovakia, tel.: 00421/35/7731-224, e-mail: kile@menhaz.sk, tel./fax: 00421/35/7725-355. **Regisztrációs szám**: EV 3424/09. **ISSN** 1337-091x. **IČO**: 34073400. Alapítva 5756-ban. **Lapunk Önnek készült, kérjük ne dobja el!**

Faliújság rövid hírek

✧ A HH-t, a KZSH-t és a Shalom klubot támogatták: Boček Péter (Kassa) és anonimitásukat kérő adományozók. Köszönjük!

✧ Júniusban nemzetközi találkozót szervez zsidó nők számára az Eszter Szlovákiai Zsidó Nők Szövetsége Kassán.

✧ Megkezdődött a Menház megüresedett részének felújítási tervezése.

✧ Befejeződött 2015. évi pályázataink elszámolása. Tovább dolgozunk új projektek beadásán.

✧ A Komáromi Zsidó Hitközség idén is bekapcsolódik a Komáromi Napokba, részleteket márciusi számunkban olvashatnak.

✧ A helyi református egyházközségtől megkeresést kaptunk a Templomok Éjszakája nevű rendezvénysorozatba való bekapcsolódásra.

Kóser pékáru rendelhető

Kóser barcheszt és egyéb pékáru (a pékség teljes választékából, ezúttal hámán táskát is - www.koserpeksseg.hu) legközelebb március 4-re (péntek) rendelhetnek. Rendeléseiket, március 2-ig, szerdáig várjuk a kile@menhaz.sk címen vagy a 7731-224-es számon. ■

A múltat, a múltnak hagyatékát kell kutatnod 3.0

helytörténeti tanulmányi verseny

A Komáromi Zsidó Hitközség idén harmadik alkalommal hirdeti meg pályázatát, azzal a céllal, hogy feltérképezze a magyaroktól távolabb régió zsidó művészeti értékeit, az épített környezet zsidó emlékeit (egykori és működő zsinagógák, temetők, rituális fürdők, hitközségi ingatlanok).

Korosztályok:

- a) gyermekek 15 éves korig
- b) középiskolai tanulók (érettségiig)
- c) egyetemi hallgatók
- d) felnőttek

Kategóriák:

- K1) fénykép
- K2) rajz, festmény, grafika, kollázs, plakát
- K3) szobor, makett

Téma:

- T1) a zsidó közösségek fellelhető emlékei településünkön egykor és ma - temetők, zsinagógák, rituális fürdők, közösségi terek, jelképek
- T2) az idén 120 éves komáromi Menház épületének ábrázolása

A versenyművek beadási határideje:

2016. május 22.

A pályaművek szöveges része magyarul és szlovákul is beadható. K1 kategóriában nagyfelbontású képek nyújthatók be. K2 vagy K3 kategóriában a műről készült nagyfelbontású

fényképpel elektronikusan vagy a postai úton megküldött eredeti képpel (K2) és alkotással (K3) lehet pályázni.

Benyújtandó:

Alkotás + alkotás címe + rövid ismertető, a szerző adatai

Elektronikus cím:

kile@menhaz.sk

Postai cím:

Židovská náboženská obec v Komárne
„Pályázat”
Eötvös utca 15
94501 Komárno

Értékelés és díjazás:

A beérkezett pályaműveket a szakmai zsűri értékeli. A díjazott művek kiállításra kerülnek a Menházban. A versenyművek személyes bemutatására és a díjátadásra 2016. június 5-én kerül sor. A díjazottak jutalomban részesülnek. A tanulmányi verseny a Balassi Bálint Intézet támogatásával jön létre.

Konzultációs lehetőség:

A versenyzők értékes háttértudást szerezhetnek a pályázat témájában a Komáromi Zsidó Hitközség MACHAR online oktatási programjából, melyre az alábbi címen lehet regisztrálni: <http://kehreg.com/machar/>. Konzultációs lehetőséget biztosítunk elérhetőségeinken, kérdéseiket a kile@menhaz.sk címen várjuk. ■

Könyvajánló

Örök mementó – L. Juhász Ilona új könyve

A holokauszt emlékjelei Dél-Szlovákiában – A holokauszt áldozatainak és azoknak emlékére, akik a vészorszak idején is Emberek tudtak maradni, nem álltak a kiközösítők, a zsidók kirablói és meggyilkolói közé, hanem saját életüket is kockáztatva mások életének megmentése mellett döntöttek. Online megvásárolható: <http://www.liliumaurum.sk/web/hu/eshop/aru/reszlet/?polozkaId=755>. ■

Bemutatjuk Izrael új szlovákiai nagykövetét

Az új izraeli nagykövet J. E. Zvi Aviner Vapni 25 éve áll diplomáciai szolgálatban. Diplomata karrierje során öt külföldi megbízatást teljesített: Bulgáriában, a Fülöp-szigeteken és az Egyesült Államokban. Nős, két gyermeke van. Megbízatása alatt felesége és lánya szintén Szlovákiában fog élni. Izrael harmadik szlovákiai nagyköveteként november közepe óta teljesít szolgálatot.

Szlovákiában 2006-ban nyitották meg az Izraeli Nagykövetséget. Mik az Ön diplomáciai missziójának fő célkitűzései?

– Országaink közötti együttműködésre nagy lehetőségeket látok gazdasági, innovációs területen és a kulturális kapcsolatokban. Különös figyelmet fogok fordítani erre a három területre. Ezeken kívül természetesen szeretném folytatni és erősíteni a már meglévő kapcsolatokat.

Milyenek a kétoldali kapcsolatok Izrael és Szlovákia között?

– A kapcsolatok kiválóak. A párbeszéd országaink között szintén pozitív. Ebben a mozgalmas időszakban Szlovákia Izrael egyik legjobb barátja Európában.

Hogyan szeretne jobb képet kialakítani Szlovákiában Izraelről?

– Szeretnék több Izraelbe utazó szlovák turistát látni. Szeretném közelebb hozni a szlovákokhoz azokat a területeket, amelyeken Izrael hatékony és eredményes pl. az innováció, az izraeli kultúra, a fejlett technológia. Céлом, hogy a szlovákok az Izrael szót hallva elképzeljenek egy fejlett, de-

mokratikus országot, vonzó turisztikai célokkal, modern, élettel teli városokkal, egy fejlődő, megújuló országot, ahová lehet utazni és ahol ízelőt kaphatnak a modern kultúrából. Szeretném idehozni az izraelieket, hogy részt vegyenek olyan ismert szlovákiai fesztiválokon, mint pl. a Pohoda, szervezem izraeli zenészek látogassanak Pozsonyba és más városokba.

Február végén kerül sor a KolNoá Izraeli Filmek Fesztiváljára. Az év folyamán tervezzük tudósok és műszaki szakemberek látogatását. A nagykövetség részt vesz olyan rendezvényeken, amelyek bemutatják Izraelt, mint vonzó turisztikai célt.

Hogyan szeretne együttműködni a helyi zsidó közösségekkel?

– A zsidó közösségek a diplomaták érdeklődésének középpontjában állnak. Küldetésem során szeretném meglátogatni az összes közösséget, szeretném segíteni munkájukat és megtalálni az együttműködési lehetőségeket. Ismerem a szlovákiai zsidók történelmét. A nagykövetség minden évben ünnepséget rendez a Világ Igazainak, kitünteteti azokat, akik a II. vi-

lágháború alatt zsidókat mentettek. Ebben az évben megnyílik a Holocaust múzeum Szereden. A megnyitóra hivatalos küldöttség érkezik Izraelből, amelynek tagjai ellátogatnak Hatam Sófer sírjához is. Kellemes meglepetés volt számomra, hogy vannak szlovák gyökereim. Egyik ősöm Hatam Sófer titkára volt.

Hogyan segíti a Nagykövetség a szlovákiai zsidók vallási és kulturális életét?

– Céloom, hogy Szlovákiába hozzak különböző művészeket. Örülni fogok, ha a zsidó közösség tagjai részt vesznek rendezvényeinken. nyitott vagyok az együttműködésre, arra biztatom a közösségeket, hogy javaslataikkal keressenek meg bennünket.

Mennyi testvérvárosi szerződés létezik izraeli és szlovákiai települések között? Tervezi-e újabbak létrehozását?

Több szerződés létezik az oktatás, a tudomány és a kutatás területén. Néhány aktívan működik, a többinél arra kell törekednünk, hogy a gyakorlatban is megvalósuljanak. Szeretném kihasználni a meglévő lehetőségeket és új területeken tovább fejleszteni az együttműködést. ■

Fordította:
PZS

Hírcunami

Steiner Kristóf, főszerkesztővel folytatott reggeli chatelésem következményeként ragadok billentyűzetet, s kezdek el cikket írni a megújuló Új Kelet hasábjaira. Megfontolva útmutatásait elgondolkodom, mi érdekeset is tudnék papírra vetni innen a Galutból, a zömében odakint élő olvasóknak.

Végiglapozgatva a december végén megszűnt hetilap utolsó számait, hirtelen magával ragad az ihlet. Vannak cikkek, amelyeket izraeliek írnak az ország hétköznapjairól, visszaemlékezések a régmúlt időkről. Néhányan Magyarországról vagy a környező államokból osztják meg gondolataikat a helyi zsidóság helyzetéről, az ereci politikáról, a társadalmakat világszerte foglalkoztató problémákról. Ez az írás

Remélem nem egy újabb késelés, me-renylet történt. Az utóbbi hónapokban csak úgy záporoztak ezek az üzenetek. Ha otthon kap el a hír, s valami durva történt, futás az okostévéhez, s már teszem is ki teljes képernyőre a 10-es csatorna interneten keresztül behívott rendkívüli adását. Bár a kint töltött két év alatt héberből csak kevés ragadt rám, azért egész érthető a „dobozban” sugárzott megrázó történések folyama.

– talán sorozat-, kicsit más lesz. Egy budapesti lakos szemével próbálja majd körüljárni az odakint zajló vidám és szomorú történéseket. Egyfajta szubjektív tükörképként kísérlem meg leírni, mi jár egy 30-as éveit középen járó diaszpórában élő ember fejében, ha azt hallja, olvassa, hogy Izrael.

Itt ülök hát a gépem előtt, a szombat már kiment – az Új Keletbe mégsem ír az ember sabbatkor -, körülnézek, mellettem a még az Izraelben eltöltött posztdoktori kutatóévek alatt beszerzett másfél méteres kék-fehér zászló lóg az állólámpáról. Előttem kinti CD-ék sora, még abból az időből, amikor látogatóként az utolsó megmaradt székeimet a Ben Gurion repülőtér zeneboltjában költöttem el. Eljárt felettük az idő, ki hallgat ma már ilyen korongokat. Van még itt egy jeruzsálemi hógömb, amit megrázva nagy pelyhekben hull az égi áldás a Dávid-toronyra. Folytatnám, a felsorolást, de ekkor megcsörren a mobilom. Ismerős hang, az Arutz Sheva applikációja jelzi, már megint valamilyen rendkívüli hír van a Közel-Keleten. Kicsit mindig összerendeznek, ha megjön a Breaking News.

Pár hónapja, ültem a munkában egy megbeszélésen, s egyszer csak nagyon furán kezdett el viselkedni a telefonom. Csengetett, csilingelt. Hosszú percekbe telt mire rájöttem, még mindig rajta van az odakint letöltött „ceva adom” alkalmazás, mely a Gáza felől érkező rakétákat jelzi. A kollégák kicsit furcsán néztek rám, amikor Dél-Budán megjegyeztem, hogy megint lövik Dél-Izraelt.

Ha már a híreknél tartunk, s lévén, hogy hírfüggő vagyok, egy örömteli dologról is be kell számolnom. Nem tudom meddig tart majd ez az idilli állapot, de egyértelműen beindult az izraeli magyar nyelvű hírátadat. Ahhoz már régen hozzászóltam, hogyha Tel-Aviv vagy Rehovot utcáin valami érdekes történik, máris jön az üzenet az Izraeli Hírlevél (<http://izraeli-hirlevel.blogspot.hu/>) szerzőjének, Halmos Lászlónak a Facebook posztjáról. Január eleje óta Erős-Hajdu Szilvia ErecPress-e (<http://erecpress.com/>) is ontja a híreket. S hol vannak akkor még a most induló Új Kelet havilap közösségi hálózaton létrehozott oldalának (<https://www.facebook.com/Új-Kelet-215495942122213/>) értesítései, vagy a sokat reklámozott, s vitákat is kiváltó, szintén hamarosan startoló Új Kelet Online (<http://ujkelet.live/>) beígért hírei.

Most, hogy az izraeli magyar bloggerek (ww.facebook.com/izraelblog/) aktivitása kicsit alábbhagyott, jó látni ezt a felgyorsult hírversenyt. Amire egy-egy információ többszöri szűrőn át eléri a magyarországi elektronikus és írott sajtót, odakint már rég másról írnak a „mi” tudósítóink.

Budapestről nézve, két dolgot kívánhatunk mind a négy „műhelynek”: legyen ereje, kedve, ideje, költségvetése kiszolgálni minket, hírfogyasztókat, s ne csak pillanatnyi fellángolás legyen ez a lelkesedés. Azt csak hallok jegyzem meg, összefogva, s a hírterületeket leosztva, talán nagyobb dolgot lehetne létrehozni. ■

PA

(A cikk szerkesztett változata az Új Kelet izraeli havilap első számában jelent meg.)

Fotó: Molnár Gábor (Budapest)

EGY ÉV IZRAELBEN

Dr. Paszternák András útinaplója

48. fejezet Téli Tel-Aviv-i gondolatok

(2011. november 17.)

A 61-es buszon araszolok az egyetem felé, kint szakad az eső. Az ablakon lefolyó cseppek útját próbálom követni. Hideg van, most már nem a légkondi miatt, a hét elején beköszöntött a tél. Lehűlt az idő, szinte egyfolytában esik, néha egy kis szélvihar, villámlás és dörgés kíséretében. Így ment ez az egész héten, s ez vár rám még tavaszig. A mazgannal próbálom kifűteni Ramat Gan-i szobácskámat. Amikor reggelente arra ébredek, hogy hideg az orrom, nagyon nagy erőfeszítésekbe kerül kikelni az ágyból, talpra állni, s elindulni, ki a borús, nedves, hideg utcára. Az özőnvízszerű esőkben az esernyő sem sokat segít.

Szóval ott ülök a buszon, s József Attila sorai törnek elő: „Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni”, mellette Vivaldi Négy évszakából a Telet hallom. Egyik évben a gimis karácsonyi osztályműsorunkon valaki elszavalta a verset erre a zenére. Milyen régen is volt.

„Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni, Hogy melegednének az emberek.”

Csütörtök van, fáradt vagyok. Ez a hét különösen zsúfolt volt. Szép számmal akadtak szakmai csúcspontok. Megtanultam mágneseserő mikroszkóppal (MFM) mérni, tovább barátkoztam a kesztyűs dobozzal, nem várt jelenségeket figyeltem meg, eredményeket értékeltem, érdekes előadásokat hallgattam, s volt pár megbeszélés. Kijutott kutatási mélypontokból is, amikor egy egésznapos mintakészítés végeztével rádöbben az ember, hogy ezt valójában nem így kellett volna, hát

az eléggé szíven üti még a sokat látott posztdokot is.

A „nagy katt” óta valóban a legtöbb dolog megváltozott, bekerültem az izraeli taposó mókuserékbe. Hol van az a nyár, azok a turista-, oktatási utak a Szentföldre. Az a szarvasi kék-fehér mámor.

Elmúlt hát a tel-avivi nyaram. Durva, egyszer fürödtem csak a tengerben az egy órára lévő parton (összesen se többször mint három alkalommal június óta). Most mindennap úszhatok az esőben.

November 17. szomorú nap a családkunk történetében. Hét éve, ezen a napon hunyt el Sanyi nagybácsim Zürichben. Biztos örömmel olvasná ezt a blogot, ha köztünk lenne. S milyen jó lenne mesélni neki a kinti élményekről.

Lassan beérünk a végállomásra, esernyőt elő, fussunk neki még egyszer a hétvége előtt.

(2011. november 25.)

Csak kapkodom a fejem, ismét elszaladt egy hét. Különleges napok vannak mögöttem. A kutatásaim részleteivel nem untatnám a hétvégére készülőldő vagy már azt élvező kedves Olvasót. Egy mozzanatra azért maradnék az egyetemen. Közel hat hónap után szerdán együtt ebédeltem pár kollégával. Persze senki ne gondoljon olyan békebeli MTA Kémiai Kutatóközpontos közös déli lakomákra, amikor 11-kor elkezdünk körbetelefonálni, hogy ki tart velünk, majd bevárjuk egymást. Lesétálunk az igazgatósági épületbe, sorban állunk, megvárjuk, amíg mindenki befejezi az étkezést (na jó, én nem mindig), visszasétálunk, hosszan, esetleg röviden elköszönünk egymás-

tól. Szóval azért ehhez hasonló még nem történt, de négy munkatársammal együtt indultunk a kampusz egyik napsütötte rétéje felé, hogy elkölsük a „lunch”-ot. Ha valaki kételkedett abban, hogy a Facebooknak igenis van közösségteremtő ereje, ki kell ábrándítanom, tévedett. Amióta az itteni PhD. és MSc. hallgatókkal spanok vagyunk a közösségi térben, egyre több a közös témánk.

S hogy mit ettünk? Hát itt se gondoljon senki a Kis Kosár Bt. önszerveződő rizsére, vagy a FamiliarFood utánözhatatlan Pusztaszeri úti ínycsenéseire. Mindenki azt ette, amit otthonról hozott (vagy azt, amit egy másik kolléga készített magának, csak pechére ugyanolyan zacskóba csomagolta, mint az előbbi). Kivéve engem, aki gyorsan elszaladtam, a Nanotechnológiai Triplex szendvicseiről már a blog-Olvások előtt is ismert büféjébe, hogy az aznapi kétféle leveskínálatból válasszak egyet. A paradicsom mellett tettem le a voksom (megjegyzem életem egyik legjobb passzírozott /ebben a kategóriában egyben az első/ piros leveसे volt). 10 sékelért teleraknak egy papírdobozt a forró lével, amelyben megáll a kanál, s egy friss cipócska is jár hozzá.

Leültünk hát ebédelni, beszélgetni. Talán egy röpke húsz perc volt az egész, de nekem mégis sokat jelentett.

Ha már az étkekről van szó, köszönettel tartozom a Ramat Gan-i szupermarketek vezetőinek, hogy blogbejegyzéseim hatására egyre több melegíthető készlettel töltik fel az üzletek polcait. Pár hete nagy örömmel fedeztem fel a kuszkuossal szervírozott húsgolyókat, a töltött káposztát és paprikát, a húsos zöldséges spagettit. E hétre egy másik cég töltött articsókájával, húsos burgonyájával és rakott tekercskéivel készülök a Sabatra. Hol van már az az idő amikor a menetrend szerinti falafel, schwarma és ravioli jelentette a melegítelt az izraeli hét- és ünnepnapok során. A biciklis levesek kora lecsengőben, a gefilte fishhel még tart a szerelem!

Tegnap este ígéretemhez híven megvettem a legfrissebb Új Keletet, meglepetésemre az újságról szóló bejegyzésem teljes terjedelemben megjelent a 19. oldalon “Lapok és emlékek – részlet egy internetes naplóból” címmel.

Az utóbbi hetekben az írásaim száma csökkent a Posztdok Naplóban, talán ennek így is kell lennie fél év kintartózkodás után. ■

Fotó: Molnár Gábor (Budapest)

Feuerstein Azriel:

KELJFELJANCSI

15. fejezet 3. rész

A „vezérük”, valami vén balfék sétatotos őrmester az első világháborúból, hetven év körüli, Hitler bajuszú és csordultig tele a saját fontosságával, ha jól tudom, Grubernek hívták, „vigyázzba” állította a csoportját, az ismert német díszlépésben az S.S. őrmesterhez masírozott, aki majd szétrobbant a visszafojtott röhögéstől és átvette tőle az őrseget. „Vigyázz!” parancsolta az S.S. őrmester és az egész csoport díszlépésben vonult ki a kapun, amit biztos, hogy jópár éve nem csináltak és kint a hasukat fogták a röhögéstől. Jól van, gondoltam, a közeljövőben, a fronton, sok okotok nem lesz nevetésre.

Dacára annak, hogy láttuk, hogy kivel van dolgunk, mi is alig tudtuk a nevetést visszafojtani, kaptunk egy bemutatkozó szónoklatot Grubertól, melynek minden második szava „Saujuden” volt azaz, disznó zsidók, nem lesz sok alkalmatok élvezni az életet és a semmittevést, ebben igaza lett. Büntetésből futólépésben vezetett minket a munkába, de előbb jött ki a szuszából, mint mi, ettől még dühösebb lett.

A munkába is be akart avatkozni. Kiabált: „Schnell, schnell” és vert a sétatobjával jobbra, balra, azt akarta, hogy kevesebben emeljük a nehéz síneket, addig, míg az előmunkások, a mesterek egyike, akik állandó vasúti munkások voltak, és idegesítette őket az üvöltözés, odahívatta a főmérnököt. Ez felrevonta Grubert, nyugalmazott őrnagyként mutatkozott be neki és megmagyarázta, hogy csak az őrségért felelős és ne szóljon bele a munkába, akkor beletörődött. Amikor a napi riadó kezdődött, azt akarta, hogy a zsidók maradjanak lenn, mert értük nem kár, a mérnök rögtön beleegyezett, csak azt mondta, hogy akkor az őrség velük kell, hogy maradjon, amit Gruber egysége nem fogadott nagy lelkesedéssel. Szerencséje volt, hogy a mesterek kihúzták a csávából, mert azt mondták, hogy nélkülik semmiféle munkát nem szabad csinálni, nekik pedig tilos a riadó alatt az állomáson maradni. Gruber megelégedett avval, hogy megmagyarázza a szokásos üvöltésével, hogy a bombázott vagonokba való behatolás fosztogatásnak számít és halállal lesz büntetve.

A „fosztogatás” beígért büntetése miatt, tényleg nem közeledtünk a lebombázott vagonokhoz, addig, amíg a cukorállományunk ki nem fogyott. Pont akkor egy szokásos bombázás alatt egy cukros vagon találat ért, amely mind a két oldalán rést ütött és majdnem az egész rakományt elégette. Egy velünk egykorú barátunk, akit Rókanak hívtunk a merészsége miatt, ajánlotta, hogy menjünk a vagonhoz és újítsuk meg a cukorraktárunkat, de Tibi ellenezte. Mert azt mondta, hogy ha Gruber elkap, ott hagyjuk a fogunkat. Két napig tényleg ki is bírtuk, de a harmadik nap, amikor láttuk, hogy Gruber eltávolodik, Róka és én odalopóztunk a feltört vagon hátához, és miután láttuk, hogy Gruber nincs sehol, szerencsét próbáltunk, felmásztunk és elkezdtük az el nem égett cukrot a zsebeinkbe tömni. „Halt!” ordította Gruber és választ nem várva, lelőtte Rókát. Valószínűleg céllovó volt valamikor, mert egyenesen a homlokába talált és szegény gyerek, mint egy kő zuhant előre a golyó erejétől. Gruber felém fordította a fegyvert és egy másodperc töredékéig egyenesen a pisztoly csővébe néztem. Az

után bukfencet vettem hátrafele, amit sem azelőtt, sem azóta nem csináltam, a vagon másik oldalán talpra estem, hallottam a golyó süvítését a fülem mellett, de sikerült a szomszédos vagonok alatt kerülővel visszajutni Tibihez, aki hallotta a lövést, és azt hitte, hogy végem van. Egy érdekes tény érdemes megemlíteni, az alatt a mini-másodperc alatt, amíg a revolver csővébe néztem, a cső átmérője futball-labda nagyságúra nőtt, az álmaimban még nagyobbra, és a másodperc töredéke egy lassított felvételi örökkévalóságnak tetszett. Ez az álom, amely elég gyakran visszatért, nem tartozott legszebb álmaim közé.

Este, amikor visszatértünk a lágérbe, Gruber ott állt a kápuban és figyelt, de én kicseréltem a füles sapkát, amelyben, a vagonban voltam a csíkos tányérsapkára, a hosszú kabátot összezecsavartam, mint egy pokrócot és Gruber nem ismert meg. Persze, ha zsebkitatást tartott volna megtalálta volna a fehér cukrot, de ez nem történt. Tibi, amikor meglátta a cukrot, meg akart ölni. Eldobni? Ez tényleg eszembe sem jutott. Ez egy édes este volt, a kávé is félig töltöttük cukorral, mert Tibi követelte, hogy használjuk el az utolsó szemig. Másnap reggel láttuk, hogy a fiatal örök már nincsenek ott, úgy látszik, kivítették őket a frontra és mi maradtunk az öregekkel. Hogy mind olyan volt-e mint Gruber? Az igazság az, hogy nem emlékszem.

1945. március huszonkettő. Előző nap azt hittük, hogy meleg lesz, a felsőkabátot és a pokrócot a szálláson hagytuk, Vétellenül hideg nap volt, a derült ég ellenére, fagyos szelek fújtak és mi remegtünk. Elhatároztuk tehát, hogy a kabátokat és legalább egy-egy pokrócot viszünk a munkába, legfeljebb le tesszük magunk mellé. Mint ahogy ilyen esetben lenni szokott, meleg, felhőtlen, tavaszi nap volt, egy szellő se rezzenet. Nemsokára letették a kabátokat és a pokrócot. A munka egyike volt a legnehezebb folyamatoknak, a vágányokat kellett a pontos helyükre emelni, tolni és különleges csákányokkal a kavicsokat a talpfák alá tömíteni, a munkát a mesterek ordítóása és Gruber sétatálcája kísérte úgy, hogy nagyon örültünk, amikor az ordítást a sziréna vijjogása megszakította és légriadót jelzett. Egy kis habozás után úgy határoztunk, hogy a kabátokat és a pokrócot visszük magunkkal fel a hegyre a temetőbe. Ott letelepedtünk az egyik sírkőre.

1945. március 22. Biztos vagyok benne, hogy nincs egy magam korabeli hildesheimi lakos, akit nem lep el a hideg verejték, ha ezt a dátumot hallja. Mint mondtam egy napfényes, gyönyörű tavaszi nap volt, amely örömmel tölti el a szívet. A nedves föld szaga. A tavaszi virulás kezdete, a kristálytisza levegő, a kék ég, arra kényszerítik az embert, hogy tele tüdővel szívja magába ezt a balsamos illatot. Feküdtünk a sírkövön és néztük az eget. A repülőgépek valahogy, különös módon, közelebbinek hallatszottak, mint rendesen és a kék ég hátterén az ezüstös, magasan szálló masinák, kis halacszáknak tüntek egy hatalmas akváriumban. Az armáda, amely több mint háromszáz nehézbombázóból állt, most nem folytatta az útját Hannover felé, mint rendesen, hanem, egy hatalmas kört írt le a hegy körül, azaz a város felett. Amikor a kör bezárult, egy gép a kör közepébe repült és pont a fejünk felett egy piros jelzőrakétát lőtt ki. Erre a jelre mind a háromszáz gép egyszerre az egész bombarakományát a hegy körül épült városra szabadította. Ez az úgynevezett szőnyegbombázás. ■

(Folytatás a következő oldalon)

Löwinger Mancsi szakácskönyvéből

Szavak, nevek és a jelentésük

Unokatestvérem Ausztráliából Izraelbe látogatott, nagyon kellemesen töltöttük el a rövid látogatás minden percét. Löwinger Mancsi volt a közös nagynénink. A szakácskönyve nálam van abból választottam több receptet, amelyeket ebben a rovatban közöltem. A mai recept is onnan származik, ez a legjobb bizonyíték, hogy a jó receptek örökké aktuálisak.

A netanyai hétvégén sok meglepetés várt ránk. A várost 1926-ban alapították mint központi települését a Sháron övezet falvainak, az Amerikában élő cionista Nátán Strausz adománya segítségével. Róla nevezték el. 1948-ba várossá vált, évekig gyémántvárosnak nevezték, mivel a városban sok gyémánt és drágakő csiszoló volt. Ma ez a központ Rámát-Gánba költözött, Netanyán főleg a turisztikát fejlesztették. Gyönyörű tengerparti sétány, új pompás szállodák, bevásárlóközpontok, sportpályák és éttermek találhatóak a városban.

Az utolsó években sok francia bevándorló érkezett az országba. Nagyon kedvelik Netanyát. Ez a tény mindenütt látható. Először is vannak negyedek, ahol a domináns nyelv a francia, az utcán a fülbemászó kellemes francia akcentust hallani, az üzleteken a cégtáblák hébe-

rül és franciául olvashatók. A város különböző pontjain és több francia jellegű kóser éttermet találtunk. Mivel délben értünk a városba rokonom hajlandó volt lemondani az előző tervéről, hogy ő falafelt akar ebédelni. Betértünk egy francia étterembe, ahol tejes vagy páros ételt ajánlottak, illetve nem volt hús az étlapon. Ott ettünk ízletes hagymalevest, sült tengeri halat burgonyával és franciás mustárszósszal. Minden ízletes volt, de a briós, amelyet hozzá ettünk, volt a legízletesebb. Elhatároztuk, hogy kikeressük a receptet. Emlékeztem, hogy a régi szakácskönyvben láttam.

Távozás előtt találkoztunk az étterem tulajdonosával, kértük tőle a briós receptjét. Persze nem kaptuk meg, de kérte, hogy mostantól a sütemény nevét rendszeren írjuk, illetve úgy, mint a franciák – brioche- mert ez a sütemény a 14.

századból származik és meg kell adni neki a tisztelettel, nehogy eltorzítsuk a nevét. Megköszöntük a tanácsot, itthon megkerestük a receptet és kipróbáltuk.

Brioche francia módra

Hozzávalók: 1/2 kg liszt, 3 dkg élesztő felfuttatva 1/2 pohár tejben, 20 dkg lágy vaj, 3 tojás, 1 kávéskanál só, 1/4 pohár cukor, a kenéshez 1 tojás.

Elkészítés: A liszthez keverjük az élesztőt, a cukrot és a sót. Hozzáadjuk a lágy vaját és a 3 tojást. Meleg helyen hagyjuk kb. 30-40 percig kelni míg duplájára kel. Kivajazunk egy muffin formát. A tésztát 3 részre osztjuk, a 2/3 tésztából annyi gombócot csinálunk ahány hely van a formában. Bele rakjuk a gombócokat, az ujjunkkal kis mélyedést csinálunk. A mélyedést tojással megkenjük, a maradék 1/3 tésztából kisebb gombócot ragasztunk rá. Az egészet tojással megkenjük és pihenni hagyjuk kb. 1/2 órát. 190 fokban, előmelegített sütőben 20-25 percig sütjük. ■

Dr. Orna Mondschein

KELJFELJANCSI

(Folytatás az előző oldalról)

Pár pillanatig néma csend volt. Azután egy borzalmas robaj, a föld is remgett. Fekete, sűrű, bűdös füst borította el a kék eget. A déli, tavaszi napfény pár percen belül koromsötét éjjé változott. A nedves föld kellemes illatát kénszagú, zsíros füst és a porrá zúzott város feledhetetlen bűze váltotta fel. Még pár perc csend és azután lángnyelvek és robbanások körös-körül, amint lőszer-, gáz- és benzinraktarak repülnek a levegőbe. Rettenetes, félelmetes és látvány, amint évszázadok munkája, álma, reménye, vagyona, művészete és élete semmisül meg, és pár perc alatt a lángok martaléka lesz.

Ahogy ott ültem, nem hittem a szemnek, egy képet láttam magam előtt. Hét évvel ezelőtt, a megboldogult Csehszlovákia utolsó napjaiban Hitler háborús fenyegetései miatt, légvédelmi gyakorlatokat tartottunk Kassán is. Apukám hazahozott az üzletből egy piros papírral bevont pa-

pundekli csövet, amely a bomba szerepét töltötte be, hoztunk egy veder vizet, beleállítottunk egy, kétméteres gumicsövű kézi pumpát. Anyuka pumpált, én hősiesen spricceltem a papundekli bombát az egész szomszédságára a tiszteletétől körülvéve. Ezt a képet láttam magam előtt, amint anyu és én megyünk elotlani a lángoló Hildesheimet a veder vízzel és kétméteres gumicsővel. Elfogott egy hisztérikus nevetőgörcs, amelyet nem voltam képes abba hagyni. „Fogd be a szád, te hülye” sziszegte Tibi remegve, „miattad még kinyírnak mindnyájunkat” Hiszen ezt én is tudtam, hogy ha az örök meghallják, nem visznek bíróság elé, de nem voltam képes abba hagyni. Tibi és társai az egyetlen lehetséges dolgot tette, hasra fektettek és rám ültek, amíg elmúlt a rohamom..” Ha tényleg nevetni akarsz, akkor gondold arra, hogy hol fogunk aludni és mit eszünk este.” mondta Tibi. Elgondolkoztam ezen, tényleg nem találtam ebben semmi vicceset. Apropos, a hivatalos statisztika szerint,

ebben a félórában a város hetven százaléka pusztult el, másfél hónappal a háború befejezése előtt. Hetven százaléka?! Én a megmaradt harmincat nem láttam.

A bombázás már több mint két órája befejeződött, mi még mindig ott ültünk a temetőben, mert az örök se nagyon tudták, mihez kezdjenek. Lenn, a város lángolt, kisebb robbanások élesztették a tüzet és a fojtogató, zsíros füst egyre feljebb emelkedett. Gruber elhatározta, hogy indulunk, de nem az állomás felé, ahonnan jöttünk, és amely most egy lángtenger volt, hanem a másik oldalra. A lerombolt városon át az út nem volt könnyű. A füstölgő romok majdnem teljesen elzárták az utakat, itt-ott téglák hullottak az ingadozó falakról, a nagy gáztartály még lángolt és mi tulajdonképpen cél nélkül forogtunk.

Folytatása következik...

Rozhovor s J. E. Zvi Avinerom Vapnim

Predstavujeme nového izraelského veľvyslanca na Slovensku

Nový izraelský veľvyslanec na Slovensku J. E. Zvi Aviner Vapni pôsobí v diplomatických službách už 25 rokov. Počas kariéry diplomata absolvoval 5 zahraničných misí – v Bulharsku, na Filipínach a v Spojených štátoch amerických. Je rodákom z Izraela a pred príchodom na Slovensko žil v Jeruzaleme. Má manželku a dve deti. Manželka s dcérou budú tiež žiť na Slovensku počas jeho misie. Na Slovensku pôsobí nový veľvyslanec od polovice novembra 2015 a je tretím veľvyslancom štátu Izrael na Slovensku.

V roku 2006 bolo na Slovensku otvorené Veľvyslanectvo štátu Izrael na Slovensku. Aké sú hlavné ciele vašej diplomatickej misie na najbližšie obdobie?

Vidím veľký potenciál v rozšírení spolupráce medzi našimi krajinami, a to predovšetkým v ekonomickej a inovatívnej oblasti i kultúrnej výmeny. Ja osobne chcem venovať veľkú pozornosť práve týmto trom oblastiam. Okrem toho chcem pravdaže pokračovať v posilnení už existujúcich vzťahov.

nu scénu. Aj preto budú v tomto roku izraelskí umelci súčasťou známych kultúrnych podujatí na Slovensku, ako je festival Pohoda, izraelskí hudobníci navštívia Bratislavu i iné slovenské mestá. Koncom februára prebehne v Bratislave KolNoa – festival izraelských filmov, kde sa predstaví izraelská filmová tvorba. Počas roka plánujeme tiež priviesť z Izraela vedcov a odborníkov z oblasti technológií. Veľvyslanectvo sa plánuje zú-

soby, ako s nimi spolupracovať a byť im nápomocní. Som si vedomý histórie Židov na Slovensku. Veľvyslanectvo každoročne usporadúva slávnostné podujatie Spravodlivý medzi národmi a oceňuje Slovákov, ktorí počas 2. svetovej vojny zachránili životy Židom. Tohto roku bude tiež otvorené Múzeum holokaustu v Seredi. Na slávnostné otvorenie múzea príde aj oficiálna návšteva z Izraela, ktorá navštívi aj pamätník Chatama Sófera. Veľmi milým prekvapením bolo pre mňa, keď som zistil, že moje korene pochádzajú zo Slovenska. Jeden z mojich predkov bol sekretárom rabína Chatama Sófera.

Ako môže byť ambasáda nápomocná pri náboženskom a kultúrnom živote Židov na Slovensku?

Mojím cieľom je priniesť na Slovensko rôznych izraelských umelcov. Budeme, samozrejme, veľmi radi, keď sa členovia židovskej komunity zúčastnia na nami organizovaných podujatiach. Som otvorený spolupráci so židovskou komunitou a povzbudzujem židovské komunity, aby nás kontaktovali, ak vidia možnosti spolupráce.

Kolko partnerských miest (dohôd) existuje medzi Izraelom a Slovenskom? Máte plány, ako dospieť k novým dohodám?

Medzi Slovenskou republikou a Izraelom existuje niekoľko bilaterálnych zmlúv a dohôd v oblasti vzdelávania, vedy a výskumu. Niektoré z nich aktívne fungujú, pri niektorých musíme popracovať na tom, aby sme ich previedli aj do praxe. Chcem využiť už existujúcu platformu dohôd, ktoré existujú a rozvinúť ďalšiu spoluprácu, podpísať ďalšie dohody, či už na ekonomickej, politickej, akademickej, výskumnej či inovačnej úrovni. ■

Aké sú bilaterálne vzťahy medzi Slovenskom a Izraelom?

Vzťahy medzi Izraelom a Slovenskou republikou sú excelentné. Tak tiež dialóg medzi našimi krajinami je veľmi pozitívny. V tejto pohnutej dobe je Slovensko jedným z najlepších priateľov Izraela v Európe.

Ako chcete dosiahnuť, aby sa zlepšil obraz Izraela na Slovensku?

Chcel by som vidieť viac slovenských turistov cestovať do Izraela. Slovákom chcem priblížiť oblasti, v ktorých má Izrael potenciál a talenty, napríklad inovácie, izraelskú kultúru, vyspelé technológie. Mojím cieľom je, aby si Slováci pod slovom Izrael predstavili vyspelú demokratickú krajinu, atraktívnu turistickú destináciu, moderné, životom oplývajúce mestá, krajinu inovácií a pokroku, i miesto, kde môžu prísť a okúsiť modernú kultúr-

častaňovať na podujatiach, ktoré prezentujú Izrael ako atraktívnu turistickú destináciu.

Ako chcete spolupracovať s lokálnymi židovskými komunitami?

Pre izraelských diplomatov sú židovské komunity pevnou kotvou ich záujmu. Počas svojej misie by som chcel postupne navštíviť všetky židovské komunity na Slovensku a nájsť spô-

Svoje brány otvorilo Múzeum holokaustu v Seredi

(Pokračovanie zo strany 3.)

Riaditeľ MŽK Pavol Mešťan sa vo svojom bezprostrednom príhovore poďakoval každému, kto za uplynulých desať rokov prispel k otvoreniu múzea. Pieseň Yiddishe Mame v podaní Shmuela Barzilaia rozplakala nejedného účastníka. Na záver podujatia predniesol kadiš bratislavský rabín Baruch Myers. Nasledovalo slávnostné prestrihnutie pásky prezidentom. Potom si návštevníci mohli prezrieť celé múzeum. Židovskú náboženskú obec v Komárne na podujatí reprezentoval predseda Anton Pasternák. ■

PT

Skúmaj minulosť a jej dedičstvo 3.0

Vedomostná súťaž na tému miestnej histórie

Židovská náboženská obec v Komárne vďaka úspechu vedomostných súťaží v roku 2014 a 2015 vyhlasuje tretí ročník tejto súťaže, ktorej cieľom je zmapovať židovské umelecké hodnoty a židovské pamiatky budovaného dedičstva (niekdajšie a súčasné synagógy, cintoríny, rituálne kúpele, nehnuteľnosti náboženských komunít) širokého regiónu obývaného príslušníkmi maďarskej národnostnej menšiny.

Vekové kategórie:

- A) deti do 15 rokov
- B) stredoškooláci (pred maturitou)
- C) vysokoškooláci
- D) dospelí

Kategórie:

- K1) fotografia
- K2) kresba, malba, grafika, koláž, plagát
- K3) socha, maketa

Vo všetkých troch kategóriách je povinné zaslať názov a popisný text prezentujúci fotografiu alebo dielo rozsahu maximálne jednej strany A4.

Téma:

- T1) pamiatky židovskej komunity nachádzajúce sa v našej obci kedysi a dnes – cintoríny, synagógy, rituálne kúpele, spoločenské priestory, symboly**
- T2) znázornenie 120-ročnej budovy komárnanskeho Útuku (Menház)**

Termín doručenia súťažných prác:

22. máj 2016.

Textovú časť súťažných prác možno vypracovať v maďar-

skom i slovenskom jazyku. V kategórii K1 je nutné zaslať fotografie vysokého rozlíšenia. V kategórii K2 a K3 je možné súťažiť formou elektronicky zaslanej fotografie diela (fotografia musí byť vysokého rozlíšenia), alebo originálom obrazu (K2) alebo diela (K3) doručeného poštou.

Odvzdáva sa:

dielo + názov diela + krátky popisný text

Elektronická adresa:

kile@menhaz.sk

Korešpondenčná adresa:

Židovská náboženská obec v Komárne
„Súťaž“
Eötvösova ulica 15
94501 Komárno

Hodnotenie a ceny:

Súťažné práce bude hodnotiť odborná porota. Odmenné práce budú vystavené v budove Útuku (Menház). Prezentácia súťažných prác a vyhlásenie výsledkov sa bude konať 5. júna 2016. Výhercovia získajú hodnotné ceny. Vedomostná súťaž je realizovaná s finančnou podporou Inštitútu Bálinta Balassiho.

Konzultácie:

Súťažiaci môžu získať cenné vedomosti z oblasti súťažných tém za pomoci online vzdelávacieho programu MACHAR, do ktorého sa môžu zapojiť registráciou na nasledujúcej adrese: <http://kehreg.com/machar/>. Ďalšie možnosti konzultácií poskytujeme cez naše kontakty; vaše otázky očakávame na adrese kile@menhaz.sk. ■

Svoje brány otvorilo Múzeum holokaustu v Seredi

Dňa 26. januára, deň pred Pamätným dňom holokaustu OSN, sa konala vernisáž novej expozície Múzea židovskej kultúry Slovenského národného múzea na území niekdajšieho koncentračného tábora v Seredi. Päť barakov stojacich v extraviláne mestečka tvorí zvyšky posledného zachovaného z troch koncentračných táborov, ktoré na Slovensku fungovali. Tieto budovy ešte nedávno slúžili ako kasárne slovenskej armády. Teraz sa s finančnou pomocou slovenskej vlády a EÚ podarilo zrekonštruovať tri budovy a okrem stálej expozície tu vytvorili aj osvetové centrum.

Na veľkolepej vernisáži, usporiadanej v obrovskom stane na mieste niekdajšieho Appelplatzu, sa zúčastnili niekdajší nedobrovoľní obyvatelia tábora a ich potomkovia. Prítomní boli aj najvyšší funkcionári štátu, na čele s

prezidentom Andrejom Kiskom, predsedom parlamentu Petrom Pellegrinim, predsedom vlády Robertom Ficom, na slávnosti sa zúčastnili viacerí členovia vlády, bývalý prezident Ivan Gašparovič, premiér českej vlády Bohuslav Sobotka, podpredseda izraelského Knesetu Yitzhak Vaknina, predstavitelia diplomatických zborov a zástupcovia slovenských židovských komunít na čele s čestným predsedom prof. Pavlom Traubnerom.

Moderátorom podujatia bol riaditeľ múzea dr. Pavol Mešťan, ktorý zvlášť poďakoval vedúcim politikom štátu za ich pomoc.

Program začal piesňou Eli, eli v podaní viedenského kantora Shmuela Barzilaja za klavírneho sprievodu Zoltána Neumarka.

Ako prvý predniesol svoj prejav predseda vlády Robert Fico, po ňom

sa slova ujal jeho český kolega Bohuslav Sobotka. V mene Izraela zdôraznil význam novej stálej expozície Yitzhak Vaknina.

Báseň My, ktorí sme prežili predniesla členka Slovenského národného divadla Božidara Turzonovová a jedna z hlavných protagonistiek filmu Schindlerov zoznam, Miri Fabian.

Slávnú pieseň Es brennt zaspieval Ervin Schönhauser, ktorý holokaust prežil. V mene preživších si na hrozné udalosti zaspomínal Naftali Fürst, žijúci v Izraeli, ktorý spolu so svojou rodinou strávil v tábore 30 mesiacov, aby sa napokon po ďalších peripetiách v Osvienčime a Buchenwalde dožil slobody. Vyzdvihol prácu zakladateľov múzea, medzi nimi dr. Martina Korčoka, vedúceho expozície.

(Pokračovanie na strane 4.)

Členské poplatky

Žiadame našich súvercov, aby poukázali, resp. na sekretariáte zaplatili členský poplatok na rok 2016. Poplatok v roku 2016 je nezmenený: 10,- EUR/osoba, študenti, dôchodcovia a nezamestnaní 4,- EUR/osoba. Radi prijímemo aj vaše dary! ■

Knižný dar

Magda Vadász darovala Knižnici Bélu Spitzera dve krabice kníh so židovskou tematikou v maďarskom a slovenskom jazyku. Ďakujeme! ■

Poplatok za údržbu cintorína

Žiadame tých, ktorí majú rodinu, známych pochovaných na židovskom cintoríne v Komárne, aby podľa možnosti ešte pred začatím jarných prác zaplatili poplatky za ošetrovanie hrobov. Poplatky sa nezmenili: 10 EUR/hrob, v prípade dvojítych hrobov: 17 EUR/hrob. ■

Žiadame Vašu podporu

Vážení čitatelia!

Prosíme Vás, aby ste podľa Vašich možností podporovali programy ŽNO v Komárne, ako aj vydávanie Spravodaja, údržbu budov a obnovu cintorína.

Od 1. januára 2008 môžete zasielať peniaze na nasledujúce účty (je možnosť platiť osobne na sekretariáte, ako aj poukázanie peňazí šekom):

Poukázanie peňazí z územia SR:

26384962/0900- Slovenská sporiteľňa alebo
10103804/5200- OTP Slovakia

Poukázanie peňazí zo zahraničia:

Adresa: Židovská náboženská obec v Komárne, Eötvösa 15, 94501 Komárno, Slovenská republika

IBAN: SK060900000000026384962 SWIFT: GIBASKBX
Adresa banky: Slovenská sporiteľňa, Palatínova 33, 94501 Komárno

alebo

IBAN: SK525200000000010103804 SWIFT: OTPVSKBX
Adresa banky: OTP Slovakia, Záhradnícka 10, 94501 Komárno

Ďakujeme!

Krátke správy

✧ Vydávanie Spravodajcu, ŽNO v Komárne a Klub Shalom podporili: Peter Boček (Košice) a anonymní darcovia. Ďakujeme!

✧ V júni organizuje Združenie žien Ester medzinárodné stretnutie v Košiciach.

✧ Začali sme plánovať rekonštrukciu vyprázdnenej zadnej časti budovy Útulku (Menház).

✧ Skončilo sa zúčtovacie obdobie projektov za rok 2015. Pokračujeme v práci na ďalších projektoch.

✧ Židovská náboženská obec sa aj v tomto roku zapojí do podujatí v rámci Komárňanských dní, podrobnejšie informácie prinesieme v marcovom čísle.

✧ Miestna reformovaná cirkev nás oslovila, aby sme sa zapojili do kampane Dlhá noc kostolov.

Úspešné projekty

Od Ústredného zväzu židovských náboženských obcí v Slovenskej republike sme získali finančnú podporu na ďalšiu rekonštrukciu budovy Útulku (Menház), ako aj na vzdelávacie programy a podujatia s cieľom rozvoja komunity. Ďakujeme! ■

Oslavujte s nami

Židovská náboženská obec v Komárne každého srdečne pozýva na slávnosť pri príležitosti sviatku Purim

Zavíta k nám nový izraelský veľvyslanec v Bratislave – zmena!

Klub Šalom pri Židovskej náboženskej obci v Komárne týmto každého srdečne pozýva na nasledujúce stretnutie, ktoré sa uskutoční **v nedeľu, 6. marca 2016 o 11:00 hodine v budove Útulku**. S našim hosťom, novým izraelským veľvyslancom v Bratislave, pánom Zvi Aviner Vapnim, budeme hovoriť o aktuálnej situácii. ■

Koncert Pressburger Klezmer Bandu v Tatabányi

Dňa 10. februára privítali na pôde 54. ročníka festivalu Jazzszerda v Tatabányi mimoriadneho hosťa, ktorého vystúpenie sprostredkovala ŽNO v Komárne. Vďaka iniciatíve poslanca mestského zastupiteľstva Pétera Lusztiga zavítal do mesta Pressburger Klezmer Band. Formácia, ktorá vlni oslávila 20. výročie svojho založenia, vystúpila pred zaplnenou sálou Hudobnej školy Ferenca Erkel. Udalosti venovali mimoriadnu pozornosť aj miestne médiá. Takmer dvojhodinový koncert zožal obrovský úspech, obecenstvo najviac dojala skladba Už kohúti spievajú, podaná v maďarskom jazyku. ■

Purim v Komárne

Židovská náboženská obec v Komárne touto cestou každého srdečne pozýva na slávnosť pri príležitosti sviatku Purim, ktorá sa koná **vo štvrtok 24. marca 2016 o 15:30 hodine v budove Útulku (Menház)**.

Ponúkame:

- koncert Dániela Kardosa a Györgya Szentkirályiho,
- čítanie megily a história sviatku,
- Hamanovo ucho a iné sviatočné dobroty,
- prekvapenie pre deti.

Hostia, ktorí prídu v maskách, budú odmenení. Oslávte s nami jeden z našich najveselších dní a spoznajte príbeh kráľovnej Ester! ■

Pozvánka na séderovú večeru

Židovská náboženská obec v Komárne usporiada aj v tomto roku tradičnú séderovú večeru, ktorá sa bude konať **v piatok 21. apríla 2016 (prvý séder) o 18. hodine v budove Útulku (Menház)** pod vedením Mihály Riszovanného. Cena kóšer večere: 4 eurá. Prihlásiť sa môžete do 17. apríla 2016 na adrese kile@menhaz.sk, alebo na telefónnom čísle 7731-224. ■

Môžete si objednať kóšer pečivo

Kóšer barches a iné pečivá a zákusky – z celkovej ponuky pekárne www.koserpекseg.hu, si môžete objednať najbližšie **na piatok 4. marca**. Prosíme vás, aby ste objednávky zaslali do stredy 2. marca na adresu kile@menhaz.sk, alebo na telefónne číslo 7731-224. ■